

Caplan skräller mot Strul

- en berättelse från en underdog

Prelog

Sommaren 2016 bestämde sig Emanuel och jag för att åka till Toronto 2017 för att spela bridge. Det var amerikanska sommarmästerskapen som stod i fokus och vi hade egentligen inga planer på vad vi skulle spela. Jag hade lite koll på spelschemat och tänkte att det kunde vara kul att spela Spingold om vi hittade ett par vingar. I övrigt var det väl Life Master Pair som också stod i fokus.

Väl framme i Toronto började vi veckan med lite parspel som följdes upp av två lagtävlingar. På söndagen, dagen innan Spingold, började det bli lite bråttom att hitta vingar så jag frågade en bekant från Nederländerna om han kände någon som kunde tänka sig att spela. Det kvittade om de var bra eller dåliga.

Två timmar senare kom han tillbaka och sa att han hade frågat en amerikanare han kände som hade frågat någon som hade frågat någon, så de kanske hade hittat ett par. Lite senare kommer en okänd amerikanska fram till mig och sa att hon har hittat ett par som vill spela Spingold med oss men hon behövde dubbelkolla så det inte blev några missförstånd. Super tänkte jag och fortsatte spela söndagens tävling. Lite senare återkom hon och sa att de var taggade och att jag skulle anmäla oss. Klockan var nu 1645 och anmälningen stängde 1700. Så jag sprang iväg för att hitta anmälningsdisken och efter att ha sprungit upp och ned för två trappor kom jag äntligen dit.

De frågade om vi skulle ha några seedingspoäng och jag sa nej. Inte för att jag hade någon aning om vilka våra vingar var. Men Emanuel och jag borde inte ha några poäng, möjligen ett par men verkligen inte många. Så jag bad dem ge oss noll poäng och sa att vi egentligen bara ville spela 60 brickor mot något av världens bästa lag och förlora.

Senare på kvällen såg jag att de av någon anledning hade gett mig hela 4 (!) seedingpoäng och våra vingar hade cirka 2 var. Emanuel hade i alla fall fått 0. Det gjorde att vi blev seedade som lag 102 (av 104 anmälda), med andra ord var det helt perfekt eftersom det betydde att vi skulle få möta något av lagen som var seedade 3-6. När lottningen väl var klar var vårt öde bestämt: vi skulle möta lag Strul.

Lag Strul bestod av Aubrey Strul, Michael Becker, Richard Coren, Michael Kamil, Tarek Sadek och Walid Wlahmady. De är regerande mästare i Reisinger, en av de mest prestigefyllda lagtävlingarna i USA. Flera av spelarna har även ett flertal världsmästerskapstitlar och vinster i olika nationals. Jag var i och för sig lite besviken för jag hade kunnat få spela 60 brickor mot Boye...

Matchen - session ett

Det blir måndag och Emanuel och jag går ned till spelplatsen. Vi har fortfarande ingen aning om vilka våra vingar är, hur de ser ut eller om de kan spela bridge. Efter ett tag kommer amerikanen som hade parat ihop oss fram och introducerade oss till våra vingar Mark och David Caplan, två bröder från Toronto. Mer socialt än så hade vi inte tid till för spelet var på väg att börja.

Nu i efterhand kan jag meddela att bröderna Caplan började spela bridge i deras ungdom och en av dem var med och kom 2a i JVM 1991. Sedan fick familjen prio vilket gjorde att båda tog ett uppehåll på cirka 20 år. Men nu var de tillbaka och var sugna på att spela bridge!

Så vi sätter oss ned och börjar blanda brickor. Emanuel säger då till mig: "Min största rädsla är att vi ska bli nollade i den här matchen, att vi inte ska få en enda imp på 60 brickor." Jag ler och svarar honom att då är vårt mål i matchen att få minst en imp. Sedan kom våra motståndare.

De frågar om vårt system. Enligt amerikanska mått spelar vi ett konstigt system. 5542 med transfersvar efter 1♣. Vidare spelar vi även 2♦ som multi men med en modifierad variant nämligen att 2♦ visar svag ♥/10-13 med 6k♠/UK med ♦. På så vis blir 2♥ 10-13 poäng med 6k ♥ och 2♣ en svag 6k ♠. När vi nämner detta för våra motståndare undrar de om vi har något nedskrivet försvar mot multin. I USA måste man nämligen ha med sig ett sådant för att få spela multi. Här i Sverige är vi lite mer liberala när det kommer till konventioner...

Vi hade dock laminerat in och skrivit ut försvar till våra motståndare vilket jag ger till dem. Men det var tydligen inte tillräckligt bra. Jag hade nämligen skrivit ut försvaret mot 2♦-multi där 2♦ visade en svag högfärg eller en UK-hand. Så när 2♦ nu kunde innehålla 10-13 poäng med spader så kunde våra motståndare inte använda det utskrivna försvaret.

TL tillkallas och våra motståndare förklarar problemet. Jag försöker förklara att det vanliga försvaret som rekommenderas mot 2♦-multi fortfarande är det bästa försvaret men det var ingen som ville höra på det. Och eftersom USA är USA så meddelade TL att vi inte fick spela vår variant av multi eftersom vi inte hade meddelat det i förväg. Så vi bestämde oss för att spela den "vanliga" multivarianten, dvs svag högfärg eller UK med ruter. Det påverkade inte vårt system nämnvärt men det gällde att komma ihåg att 2♣ nu visade 10-13 och inte var svagt.

Nu var det äntligen dags att börja spela!

På första givn är jag lagom nervös och plockar upp 11 poäng med fördelningen 5233. MTH öppnar med 1♦ och jag kliver in med 1♠. Pass till vänster och 2♣ av Emanuel. Nu tar jag det oerhört blöta budet 3♣ och pass runt. 11 stick senare skrev jag in +150 i protokollet och tänkte tyst -7 för mig själv.

Nästa bricka öppnar min partner med 1♦. MTH kliver in, jag säger pass, MTV stöttar och min partner bjuder 3♦. Nytt bud av MTH och nu är det min tur. Efter kanske 3-4 sekunder säger jag pass, ytterligare 3-4 sekunder följt av pass från MTV. Nu börjar Emanuel att fundera och MTH frågar då om alla var överens om tankepausen. Emanuel säger lite skämtsamt om MTH menade sin partner men höll sedan med om att jag hade tänkt lite. Emanuel bjuder 4♦ och MTH ropar på TL och förklarar läget. Tre ozonbet senare verkar våra motståndare ändå nöjda med resultatet.

Ytterligare två brickor passerar och Emanuel öppnar med 1♠. MTH går in med 2♥ och jag säger pass. MTV går nu ned i boxen och bjuder sedan 2♣ för att visa bra stöd i hjärter. Jag påtalar tankepausen och det blir en kortare dispyt vid bordet då våra motståndare inte förstår hur det kan vara ett problem eftersom MTV bjöd och inte sa pass. Emanuel bjuder 3♣ och det går pass runt. Efter utspelet lägger jag ned min träkarl som består av singelspader och DTxxx i hjärter. När bordet kommer upp kommenteras detta av motståndarna som nu menar att de förstår varför jag var så ivrig att påtala tankepausen. Emanuel spelar klart brickan och går precis hem, för att sedan säga åt mig att sluta vara grinig. Det räcker med att våra motståndare ropar på TL. Det svider och jag känner hur tårarna bränner, men om sanningen ska fram var det antagligen precis vad jag behövde höra efter den start vi haft med allt snack och TL vid bordet. Nu blev jag istället taggad på att spela bra och inte se sur ut så att Emanuel slapp titta in i ett åskmoln.

Följande giv har jag:

xx

xx

ointressant
ointressant

Och budgivningen går:
(1NT)-2♣*-(3NT)-ap
*4+4+ högfärger

Emanuel spelar ut ♥7 enligt 10-12 och bordet kommer upp med:

xx
KTx
ointressant
ointressant

Spelföraren spelar liten hjärter och vinner med knekten på handen. Han fortsätter sedan med en lågfärg som jag vinner. Nu spelar jag försvar lite för snabbt, antagligen fortfarande lite påverkad av de tidigare fem brickorna, och vänder med spader till Emanuels dam. Hjärterskift och sen tar spelföraren nio stick efter att ha ställt ett spaderstick. Om jag bara hade tänkt till lite så hade jag insett att Emanuel hade 6-4 i högfärgerna eftersom vi spelar ut tredje högsta från oredovisad sexkortsfärg vilket sjuan indikerade. Då hade spelföraren behövt slå en dubbelmask i spader vilket misslyckas och då har vi hunnit ställa Emanuels hjärter och kontraktet går bet. Men nu tittade jag bara lite snabbt på bordet och tänkte att Emanuel behövde ett spaderskift för att fånga spelförarens spaderhonnörer.

Spelet flyter på. Våra motståndare bjuder en till trissing som går hem efter en vacker spelföring. Det bjuds ett par delisar och det känns ändå som att Emanuel och jag har rätt stabilt om man bortser från mitt hemsläpp.

Vi närmar oss slutet av första sessionen och jag tittar in i:
AKDxx
Axxxx
x
Kx

Budgivningen går nu på följande vis (motståndarna passar hela tiden):

1♣*-1♥*
1♠*-2♦*
2♠*-3♠
4♥*-4NT
5♥-?

- 12-14NT/18-19NT/Naturligt
- 4+♠
- 2-3♠, 11-14 poäng
- ART UK
- 3-stöd
- Singelhjärter

När Emanuel har visat upp singelhjärter vet jag att han har minst 5k-klöver. Så i sämsta fall har han 3145. Han har också bara visat upp 8 poäng och har minst tre till. Har han 6k-klöver borde 7♣ vara claim och har han 5k-klöver kan han kanske ha klöver dam eller AK i ruter eller något annat godis. Så jag bjöd 7♠.

Spader ut och nu skulle Emanuel ta 13 stick med följande framför sig:

AKDxx

Axxxx
x
Kx
-
Jxx
x
ADxx
Axxxx

Som synes är det inte en särskilt bra slam... Lyckligtvis för oss satt klöver 3-3 så vi kunde skriva in 2210 i protokollet.

Vi blir klara med sessionen och ska gå ut och jämföra. Emanuel och jag gissar på att vi ligger under med 10-20 imp. Våra motståndare har bjudit ett par utgångar varav jag släppte hem en, vi har missat en utgång och jag har dessutom lyckats dubbla hem motståndarna i 1NT med ett övertrick... Men vi har ändå ett par fina brickor så det känns inte helt värdelöst.

3♣+2 visar sig bli en push då andra bordet stannade i 2♣. Trissingen jag släppte hem blir förstås -10 ut. Våra vingar lyckades gå hem i 6♦ genom att lösa Tx till AKxxx i ruter utan tapp. På toppen av detta stannade andra bordet i 4♠ när vi var i 7♠ så det blev fina +17. Att bjuda storslam tjänade vi 4 imp på, 4 viktiga imp skulle det visa sig senare...

Summa summaro leder vi med 15 imp!!! Vi svävar på moln och förstår inte riktigt hur vi kan leda. Vad hände precis?! För oss var matchen redan vunnen. Det spelade ingen roll vad som hände i kommande tre sessioner för vi hade i alla fall lyckats med bedriften att vinna en session.

Session 2

Innan jag berättar om session två behöver jag ge er lite mer bakgrundsinformation. Tre veckor innan vi begav oss till Toronto spelade vi på Ölandsveckan. På hemvägen (6 timmars bilfärd) läste Emanuel högt ur boken "The complete guide to passed hand bidding" av Mike Lawrence som handlar om att öppna i tredje hand. Vi bestämde oss för att applicera bokens budfilosofi i vårt system och Toronto blev en perfekt plats att testa huruvida vi tyckte det var bra eller ej.

Så när jag i session 2 plockar upp följande kort:

xx
DJTx
KJTx
xxx

kan ni kanske gissa vad som kommer hända. Vi är i pluszon och det går pass-pass fram till mig. Eftersom vi ska testa vår nya budstil så öppnar jag med 1♦. 1NT från MTV och 3NT från MTH. Emanuel spelar ut ruter och kontraktet går efter mycket om och men en bet då spelföraren sätter alla poäng hos mig och även spelar på att jag har en obalanserad hand.

Vid brickans slut ber spelföraren om att få se Emanuel hand (4432, 8 hp, Dxx i ruter). Sedan tillkallas TL till bordet. Motståndarna förklarar att de tycker det är konstigt att Emanuel inte bjöd 2♦ över 1NT. De påpekar att min öppning kanske var i tunnaste laget. TL förstår inte riktigt problemet och påpekar att jag faktiskt gjorde en tredjehandsöppning och att det på vår deklaration står att dessa kan vara oerhört tunna. Motståndarna pratar lite till men nöjer sig sedan med att berätta att de bara ville rapportera läget.

Lite senare plockar jag upp 5512 i pluszon och det går pass-pass fram till mig... Ja, vi hade ju bestämt att vi skulle testa vår nya budfilosofi så jag drar igång med 2♦-multi. X av MTV, pass av Emanuel och 3♣ av MTH. Pass runt. Jag spelar ut min singel och kontraktet går 3 zonbet.

Våra motståndare bjuder sig elegant till tre olika slammar som alla går hem. Utöver detta bjuder de även en svår trissing som man stiltigt spelar hem.

Vi är klara med våra brickor och går ut till våra vingar för att jämföra. Vi har tre utbrickor: Den svåra trissingen som gick en bet vid andra bordet samt att våra vingar missade två av slammarna. Den brickan jag hade öppnat med 1♦ vinner vi 10 och 3♣-brickan gick bara en bet vid andra bordet för då hade man fått den på andra handen. Utöver det har vi bara in eller likabrickor. När vi räknat ihop resultatet ser vi att vi förlorat sessionen med 6 imp, dvs vi leder fortfarande matchen!

Det är dags för lunch och våra vingar erbjuder sig att bjuda. Vi går igenom alla brickor och pratar om bridge, livet och lite till. Det är helt underbart. Vi leder matchen med 9 imp och våra vingar är dessutom sjukt trevliga och sociala. Vi är dock fortfarande helt inställda på att vi kommer förlora, nu kommer de ju att plocka ut sponsorn. Det finns ingen chans att vi kommer vinna.

Session 3

Vi spelar mot samma par igen och har nu fått två bakblåsare vid bordet. Det känns så himla bra. Hade matchen varit 30 brickor lång så var vi vinnarna. Det gick inte att fatta. Ni ska få två brickor från den här sessionen för de var egentligen de enda brickorna som svingade stort.

Jag hade följande kort:

xx
Kxx
Axxx
Axxx

Alla är i zon och det går pass-pass fram till mig. Vi har bestämt att vi inte öppnar med 11 och balans i första och andra hand och därför är det lite viktigare att göra det i tredje och fjärde hand. Så jag öppnar smärtsamt budgivningen med 1♣ (12-14nt/18-19nt/nat). Emanuel bjuder 1♦ som visar hjärter och jag bjuder 1♥ som visar 2-3 hjärter och 11-14 poäng. Nu bjuder Emanuel 1NT som är to play och det går pass-pass-dubbel! Emanuel passar och MTH passar. Min tur... Det finns inte så mycket att göra, har man valt att öppna får man stå sitt kast.

13 stick senare skriver vi in +380 i protokollet. Den som dubblade 1NT vill nu se Emanuels kort och det visar sig att Emanuel hade 11 dåliga poäng och en balanserad hand. TL tillkallas och våra motståndare förklarar problemet - Emanuel hade inte inviterat trots att jag hade öppnat. TL vet inte riktigt vad han ska göra och frågar hur han kan hjälpa till. Våra motståndare säger att de bara vill rapportera vad som hänt eftersom det var lite problem i föregående session.

Andra brickan har jag

Jxxx
KJTxxx
xx
-

Emanuel öppnar med pass och MTH öppnar med 1♣. Alla i ozon. Ja, vi har ju sagt att jag behöver börja bjuda lite mer aggressivt så jag bjuder 3♥. 4♦ till vänster och 4♥ av Emanuel. Pass till höger och pass av mig. Nu börjar vänstern att skruva lite på sig och bjuder slutligen 6♣ och pass fram till mig.

Nu borde jag kanske lyssnat på devisen "spärra klart med ditt första bud" och sagt pass men så fungerade inte min hjärna på denna bricka utan jag bjöd 6♥ som blev dubblat. Ruter ut och bordet kommer upp med:

xxx
xxxx
xxx
AKx

-1100 senare är det dags för en ny bricka...

Efter sessionens slut går vi ut för att jämföra och inser att vi har utökat vår ledning med två imp! Vad är det som händer?! Den enda brickan som egentligen kostade något var 1100 där våra vingar bjöd 6♣ som blev dubblat för en bet.

Här är ett utmärkt exempel på hur fantastiska våra vingar var! När vi jämförde denna bricka sa jag "sorry, minus 1100" varpå våra vingar glatt utropar "Perfect! That was our bad board aswell, minus 15!" Att kunna jämföra och ha vingar som hela tiden är glada och peppar en att fortsätta trots motgångar är antagligen det mest värdefulla som finns när man spelar en lagmatch.

Session 4

Innan sessionens start kommer det en drös svenskar för att önska oss lycka till och säger åt oss att behålla fokus så kommer det gå galant. Vi får även två svenskar med oss som bakblåsare vilket skapade en känsla av säkerhet för oss vid bordet. Vi spelar återigen mot samma par.

Första brickan plockar jag upp

Dx
Kxxx
KDx
AKxx

Och öppnar med 1NT i tredje hand. MTV går ned i boxen och bjuder sedan 2NT för att visa båda lågfärgerna. Min partner passar och nu är det MTH som tar sig en funderare. Efter mycket om och men bjuder han pass och det är jag.

Jag är väldigt dålig på att dubbla kontrakt. Emanuel har en gång sagt till mig att "när Erika dubblar då vet man att det kommer gå fyra bet." Så ha förbarmande över mig när jag valde att säga pass. Jag var dock väldigt sugen på att dubbla för att sedan dubbla 3lå också. Men tänk om MTH har många poäng i högfärgerna och vi bara får ett ruterstick, två klöverstick och något stick i en högfärg?

Varför kommer sådana här givar alltid i början av en session när man inte riktigt är helt inne i spelet än?

Emanuel spelar ut ♥7 och bordet kommer upp med

9xxxx
DJxxx
x
xx

Spelföraren begär hjärter dam från bordet och jag vinner med kungen, spelföraren sakar en ruter. Nu är det dags att börja planera försvaret. Jag vill inte vända med hjärter för om vi petar in bordet på ♥J så kommer

spelföraren kunna spela ruter upp mot handen. Så då får jag bara ett ruterstick. Kan jag istället få spelföraren att spela ruter från handen får jag alltid två stick i den färgen.

Jag väljer därför att vända med en spaderhacka, spelföraren lägger tian och Emanuel vinner med kungen. Han fortsätter sedan med spader till min dam och spelförarens ess. Spelföraren spelar en klöver som jag vinner med kung och skiftar sedan med en liten klöver som spelföraren vinner. Ruter ess och låg ruter till mig. Jag plockar nu ut mina höga lågfärgsstick och vänder med hjärter till Emanuels ess för två bet. Jag skulle ha dubblat...

Nästa giv plockar jag upp

KDxxx

Axx

KQx

xx

Och öppnar med 1♠. Emanuel bjuder 2NT som visar 4+ stöd och minst invit. Jag bjuder 3♣ för att visa minimum och nu börjar Emanuel att tänka. Slutligen bjuder han 3♠ varpå jag bjuder 4♠. TL tillkallas till bordet och våra motståndare reserverar sig för tankepaus. Utspelet kommer och det är tio lätta stick för jämn hemgång.

Nu ber motståndarna om att få se mina kort och fäller sedan kommentaren: "Ni borde inte deklarerera 3♣ som min utan som under 16 poäng."

Följande giv bjuder våra motståndare ett par varv och tar sedan 4NT-kvant som passas runt vilket var helt rätt eftersom en mask sprack. Det kändes inte bra eftersom våra vingar missat 3 slammar i andra sessionen - skulle de bjuda slam på denna bricka som kompensation?

Två brickor senare har jag:

xx

ADxxx

xx

KDTx

Och öppnar med 1♥. 1♠ av Emanuel och jag bjuder 2♥ som visar hjärter och klöver. Emanuel säger pass och lägger ned följande träkarl:

KTxx

x

DTxxx

xxx

Vi är i minuszon... Jag behöver väl knappast säga att kontraktet gick bet? När jag dessutom räknade lite fel på trumfen lyckades jag gå fem bet istället för fyra eller möjligen tre.

Följande bricka har jag:

A

xxxx

AQxxx

xxx

Pass till höger och pass av mig. MTV öppnar med 1NT, Emanuel passar och 2♦ till höger som jag dubblar. 2♥ till vänster, 3♦ av Emanuel och 4♥ till höger. Nu var jag inte lika glad att Emanuel skulle spela ut ruter för det ser ut som att spader A följt av en låg ruter till Emanuel skulle vara bästa chansen för bet.

Emanuel spelar ut ruter 2 enligt 10-12 och bordet kommer upp med

Kxx
KQxxxx
xxx
x

Jag vinner för damen och spelföraren följer färg. Det ser onekligen ut som att spelföraren har singelruter trots att han öppnade med 1NT. Det verkar väldigt ologiskt att Emanuel skulle bjuda 3♦ med 3k-ruter i alla fall, trots att jag dubblade 2♦.

Det betyder att Emanuel har ruter kung. Spelföraren har visat 15-17 poäng vilket gör att Emanuel har plats för 2-4 poäng till. Så enda chansen som jag såg för bet var att Emanuel skulle ha klöver ess. Så jag la ned spader ess och skiftade med en klöver. Emanuel vann för esset och skiftade med spader till stöld för en bet.

Lite senare ser tittar jag in i:

Kxx
Kxx
Kxxx
xxx

Och MTV öppnar med 3♣. Emanuel bjuder 4♦ som visar ruter och en högfärg. MTH bjuder 5♣ och det är min tur. Då vi spelar att 4♦ visar en väldigt bra hand så bjuder jag 5♦ och när motståndarna sedan missar att spela ut hjärter ess och hjärter till stöld går kontraktet hem.

Vi närmar oss slutet och jag och Emanuel bjuder oss till 3NT som Emanuel får spela. Ruter dam ut och Emanuel överblickar följande läge:

ADxx
Kxx
x
AT763
-
Kx
DT98
Axx
KJ9x

Han vinner första sticket med ruter ess och spelar sedan klöver knekt i förhoppning att MTV ska täcka med damen. Det händer inte utan MTV sakar en hjärter. Nu har Emanuel inte tillräckligt med ingångar för att få fem klöverstick och hans chanser ser onekligen inte så bra ut.

Så han vinner med esset och spelar klöver tio som MTH täcker med damen och Emanuel vinner med kungen. Nu krävs det att något ska hända för hemgången. Emanuel spelar då hjärter tio från handen mot bordets kung för att försöka få MTV att ducka hjärter ess. Detta gör han och Emanuel vinner sticket med hjärter kung! Nu kan han maska ut resterande klöver och tar tio stick på brickan istället för att gå en bet...

Tredje sista brickan lyckas jag med bedriften att göra revoke! TL tillkallas och kontraktet går från +1 till =. Jag andas ut och är mest glad över att kontraktet inte gick från -1 till =....

Så är det dags för sista brickan och allt jag önskar mig är en lugn och stillsam bricka. Gärna 1NT-3NT med tio takstick oavsett hur man spelar. Istället tittar jag in i följande pråm:

KDx

Axx
K Dx
AK Dx

Emanuel öppnar med pass och MTH bjuder 3♥. Ja, det finns väl inte så mycket att göra så jag bjöd 3NT. Emanuel funderar ett tag och bjuder sedan 4♠ vilket är helt odiskuterat. Varför är det här sista brickan?!

Jag inser att om Emanuel har Axxxx i spader så ser slam oerhört bra ut så jag bjuder 4NT och hoppas att det är essfråga. Emanuel funderar en stund och bjuder sedan 5♥ - två ess utan trumfdam.

Nu ser slam helt sjukt bra ut. Så jag grävde i lådan och bjöd 7♠ (att bjuda NT när man har en trumf tillsammans är inte riktigt min forte heller). Emanuel ser lite skräckslagen ut och funderar antagligen också på varför det här är sista brickan.

Spader ut och Emanuel börjar tänka. Och han tänker länge. Våldigt länge. Jag ber lite till högre makter. Sedan drar han två varv trumf och claimar med kommentaren "jag var tvungen att räkna till tretton stick hundra gånger innan jag vågade spela på."

Vi har spelat oerhört långsamt och alla andra är klara. Så när vi kommer ut för att jämföra är nästa alla andra svenskar där och står i en ring runt oss. Det är en så sjukt skön känsla. Vi börjar säga våra resultat och bakom mig har jag systrarna Rimstedt. Jag behöver inte göra en enda uträkning för så fort vi sagt våra siffror säger antingen Sandra eller Cilla på en mikrosekund vad vi vunnit/förlorat.

Bricka efter bricka går... Vi har rätt mycket in men även en del ut. När det är tre brickor kvar leder vi med 15. Sedan kommer -500 vilket gör att vi leder med 3. Push och sedan kommer brickan där våra motståndare duckade maskslam. PUSH!

VINST MED TRE utropar någon och 20 personer jublar, kramas och gör high five. Vi vann! Vi vann! VI VANN!!!

Det går nog inte att beskriva hur det känns. Det var och är fortfarande överkligt. Vi, ett hopkokat lag, hade vunnit över ett av världens bästa lag! Jag kunde inte sluta le. Även nu när jag skriver om matchen kan jag inte sluta le.

För att försöka avrunda den här texten vill jag rikta ett stort tack till Emanuel. Om han inte hade sagt åt mig vid bricka fem i första sessionen att "ta mig ur det" så hade det antagligen gått åt helvete. Men framförallt vill jag hylla våra vingar som betedde sig exemplariskt både vid och utanför bridgebordet. Jag har nog aldrig spelat med två personer som haft en sådan fantastisk inställning till bridge förut vilket gjorde alla våra dåliga brickor mycket lättare att hantera. Det var mitt livs bridgeupplevelse och det kommer antagligen ta många många år, om någonsin, för att toppa detta.